

ارتباط جنسی برای بقا:

پیامد فرار دختران از منزل

دکتر علی اردلان، دکتر کورش هلاکوی نائینی، دکتر علیرضا محسنی تبریزی، دکتر علیرضا جزایری

پدیده فرار دختران از منزل که علیرغم نبود اطلاعات مبتنی بر تحقیقات، به نظر می‌رسد در جامعه ما روند رو به افزایش داشته است، پیامد ناگوار «ارتباط جنسی برای بقا» را در پی دارد. فرار یک دختر از منزل معادل برقراری ارتباط جنسی برای بقا نیست. لیکن احتمال وقوع بسیار زیاد آن در دختران فراری توجیه‌کننده ضرورت توجه ویژه محققان و تصمیم‌سازان اجتماعی و سلامت مرتبط با پدیده روسپیگری، به این گروه جمعیت می‌باشد. در این مقاله که بخشی از تحقیق «بررسی پدیده فرار دختران از منزل» می‌باشد به برخی جنبه‌های این پیامد از قبیل الگوی ارتباط جنسی، پیامدهای هم‌زمان، بهره‌مندی از خدمات بهداشتی - درمانی، اختلالات روانی و میزان دانش، نگرش و عملکرد نمونه‌های مورد مطالعه درباره ایدز پرداخته شده است. روش بررسی شامل دو بخش پیمایش روی 110 نمونه و بحث گروهی متمرکز در چهار گروه دختران فراری بوده است. حدود نیمی از نمونه‌ها سابقه ارتباط جنسی برای بقا داشتند که اولین تجربه در اکثر موارد، طی روزهای اول فرار روی داده است. نتایج در مجموع، نشان‌دهنده بهره‌مندی نامناسب از خدمات بهداشتی - درمانی و سطح پایین آگاهی، نگرش و عملکرد نمونه‌ها درباره پیشگیری از ایدز بودند. در پایان این مقاله به بحث پیرامون جنبه‌های مختلف این پدیده و ارائه اصول راهکارهای مداخله‌ای می‌پردازد و برخی عناوین پژوهشی مورد نیاز را پیشنهاد می‌نماید.